

ical treatment to improve insulin resistance and drugs with antioxidant effects.

Reprints: *Henning Grønbæk*, Medicinsk Afdeling V, Århus Kommunehospital, DK-8000 Århus C. E-mail: henning.gronbaek@dadlnet.dk

Antaget den 18. december 2002.

Århus Universitetshospital, Århus Kommunehospital, Medicinsk Afdeling V og Patologisk Institut.

Litteratur

1. Ludwig J, Viggiano TR, McGill DB et al. Nonalcoholic steatohepatitis: Mayo Clinic experiences with a hitherto unnamed disease. Mayo Clin Proc 1980;55:434-48.
2. Brunt EM. Nonalcoholic steatohepatitis: definition and pathology. Semin Liver Dis 2001;21:3-16.
3. Reid AE. Nonalcoholic steatohepatitis. Gastroenterology 2001;121:710-23.
4. Kumar KS, Malet PF. Nonalcoholic steatohepatitis. Mayo Clin Proc 2000; 75:733-79.
5. Chitturi S, Farrell GC. Etiopathogenesis of nonalcoholic steatohepatitis. Semin Liver Dis 2001;21:27-41.
6. Lonardo A. Fatty liver and nonalcoholic steatohepatitis. Where do we stand and where are we going? Dig Dis 1999;17:80-9.
7. Byron D, Minuk GY. Clinical hepatology: profile of an urban, hospital-based practice. Hepatology 1996;24:813-85.
8. Wanless IR, Lentz JS. Fatty liver hepatitis (steatohepatitis) and obesity: an autopsy study with analysis of risk factors. Hepatology 1990;12:1106-10.
9. Angulo P, Keach JC, Batts KP et al. Independent predictors of liver fibrosis in patients with nonalcoholic steatohepatitis. Hepatology 1999;30: 1356-62.
10. Matteoni CA, Younossi ZM, Gramlich T et al. Nonalcoholic fatty liver disease: a spectrum of clinical and pathological severity. Gastroenterology 1999;116:1413-9.
11. Lee RG. Nonalcoholic steatohepatitis: a study of 49 patients. Hum Pathol 1989;20:594-8.
12. Powell EE, Cooksley WG, Hanson R et al. The natural history of nonalcoholic steatohepatitis: a follow-up study of forty-two patients for up to 21 years. Hepatology 1990;11:74-80.
13. Caldwell SH, Oelsner DH, Iezzoni JC et al. Cryptogenic cirrhosis: clinical characterization and risk factors for underlying disease. Hepatology 1999; 29:664-9.
14. Lander O, Heitmann BL, Raben A et al. Fedme i Danmark. Ugeskr Læger 2001;163 (suppl 8):1-20.
15. Jepsen P, Vilstrup H, Mellemkær L et al. Prognosis of patients with a diagnosis of fatty liver – a registry-based cohort study. Hepatogastroenterology 2003 (i trykken).
16. Sørensen HT, Thulstrup A, Mellemkær L et al. Long-term survival and cause-specific mortality in patients with cirrhosis of the liver, a nationwide cohort-study in Denmark. J Clin Epidemiol 2003 (i trykken).
17. Ratziu V, Giral P, Charlotte F et al. Liver fibrosis in overweight patients. Gastroenterology 2000;118:1117-23.
18. Dixon JB, Bhathal PS, O'Brien PE. Nonalcoholic fatty liver disease: predictors of nonalcoholic steatohepatitis and liver fibrosis in the severely obese. Gastroenterology 2001;121:91-100.
19. Marchesini G, Brizi M, Bianchi G et al. Nonalcoholic fatty liver disease: a feature of the metabolic syndrome. Diabetes 2001;50:1844-50.
20. Marchesini G, Brizi M, Morselli-Labate AM et al. Association of nonalcoholic fatty liver disease with insulin resistance. Am J Med 1999;107: 450-5.
21. Sanyal AJ, Campbell-Sargent C, Mirshahi F et al. Nonalcoholic steatohepatitis: association of insulin resistance and mitochondrial abnormalities. Gastroenterology 2001;120:1183-92.
22. Weltman MD, Farrell GC, Liddle C. Increased hepatocyte CYP2E1 expression in a rat nutritional model of hepatic steatosis with inflammation. Gastroenterology 1996;111:1645-53.
23. Weltman MD, Farrell GC, Hall P et al. Hepatic cytochrome P450 2E1 is increased in patients with nonalcoholic steatohepatitis. Hepatology 1998; 27:128-33.
24. Cortez-Pinto H, Chatham J, Chacko VP et al. Alterations in liver ATP homeostasis in human nonalcoholic steatohepatitis: a pilot study. JAMA 1999;282:1659-64.
25. Yang SQ, Lin HZ, Lane MD et al. Obesity increases sensitivity to endotoxin liver injury: implications for the pathogenesis of steatohepatitis. Proc Natl Acad Sci USA 1997;94:2557-262.
26. Matthews DR, Hosker JP, Rudenski AS et al. Homeostasis model assessment: insulin resistance and β -cell function from plasma fasting glucose and insulin concentrations in man. Diabetologia 1985;28:412-9.
27. Day CP. Non-alcoholic steatohepatitis (NASH): where are we and where are we going? Gut 2002;50:585-8.
28. Vajro P, Fontanella A, Perna C et al. Persistent hyperaminotransferasemia resolving after weight reduction in obese children. J Pediatr 1994;125:239-41.
29. Knobler H, Schattner A, Zhornicki T et al. Fatty liver – an additional and treatable feature of the insulin resistance syndrome. QJM 1999;92:73-9.
30. Laurin J, Lindor KD, Crippin JS et al. Ursodeoxycholic acid or clofibrate in the treatment of non-alcohol-induced steatohepatitis: a pilot study. Hepatology 1996;23:1464-7.
31. Basaranoglu M, Acbay O, Sonsuz A. A controlled trial of gemfibrozil in the treatment of patients with nonalcoholic steatohepatitis. J Hepatol 1999;31:384.
32. Abdelmalek MF, Angulo P, Jorgensen RA et al. Betaine, a promising new agent for patients with nonalcoholic steatohepatitis: results of a pilot study. Am J Gastroenterol 2001;97:2711-7.
33. Lavine JE. Vitamin E treatment of nonalcoholic steatohepatitis in children: a pilot study. J Pediatr 2000;136:734-78.
34. Hasegawa T, Yoneda M, Nakamura K et al. Plasma transforming growth factor-1 level and efficacy of α -tocopherol in patients with non-alcoholic steatohepatitis: a pilot study. Aliment Pharmacol Ther 2001;15:1667-72.
35. Caldwell SH, Hespelinde EE, Redick JA et al. A pilot study of a thiazolidinedione, troglitazone, in nonalcoholic steatohepatitis. Am J Gastroenterol 2001;96:519-25.
36. Marchesini G, Brizi M, Bianchi G et al. Metformin in non-alcoholic steatohepatitis. Lancet 2001;358:893-4.

Nonalkoholisk steatohepatitis

Tre sygehistorier

KASUISTIK

Martin V. Eivindson, Stephen Hamilton-Dutoit &
Henning Grønbæk

Steatosis hepatis eller fedtlever (*non-alcoholic fatty liver disease*, NAFLD) er formentlig en af de hyppigst forekom-

mende leversygdomme i den vestlige verden. *Non-alcoholic steato-hepatitis* (NASH) er en relativt nyidentificeret sygdom inden for hepatologien og er kendtegnet ved steatose og inflammation, hvormod NAFLD er kendtegnet alene ved fedtphobning. Udvikling af NASH har formentlig tæt sammenhæng med det metaboliske syndrom og er klinisk interessant, da nogle af patienterne får fibrosis hepatitis og

cirrhosis hepatitis med heraf følgende øget morbiditet og mortalitet. Der beskrives her tre sygehistorier med karakteristiske kliniske og histopatologiske forandringer.

Sygehistorier

I. Patienten blev henvist af egen læge til udredning for transaminaseforhøjelse og træthed. Hun blev i 1995 udredt for samme. Hun var tidligere rask fraset to tilfælde af pancreatitis biliaris, der var forårsaget af choledochussten. Hun var blevet laparoskopisk kolecystektoneret uden sequelae. Patienten var normotensiv, overvægtig med et *body mass index* (BMI) på 30,4. Der var ingen formodning om betydende alkoholforbrug. Der pauseredes med p-piller under

udredningen, uden at aminotransferaserne normaliseredes. Biokemi: se **Tabel 1**.

En UL-scanning viste steatosis hepatis (øget ekkogenicitet sammenlignet med nyren) og normal størrelse lever uden fokale forandringer.

En leverbiopsi viste i 1995 svær steatosis hepatis, hovedsagelig makrovesikulær, med moderat *ballooning*-degeneration af levercellerne og Mallory-legemer. Der fandtes moderat perivenuler og pericellulær fibrose i zone 3 uden cirroseudvikling. Diagnose: steatohepatitis grad 2, stadie 1.

I 2000 viste en leverbiopsi svær steatosis med moderat *ballooning*-degeneration af leverceller, der indeholder sparsomme Mallory-legemer, fokale levercellenekroser med let

Tabel 1. Biokemiske data for patienter i de tre sygehistorier.

Biokemi	Patient 1	Patient 2	Patient 3	Normalværdier
Koagulationsfaktor II, VII, X	>0,70	>0,70	>0,70	>0,70
Alaninaminotransferase	69-114	269-115	205-313	<40 U/l
Basisk fosfatase	287	194	140	80-270 U/l
Bilirubin	10	23	<22	<22 µmol/l
γ-glutamyltransferase	57	286	144-219	<80 U/l
Triglycerid	0,9	1,66	1,75	<2,5 mmol/l
Kolesterol	6,6	7,4	6,4	<6,0 mmol/l
HbA ₁ C	0,06	0,057	0,081	0,044-0,064
Oral glukosebelastning:				
0 min	14,4	6,7	9,2	
60 min	15,5	13,2	16,1	
120 min	17,3	8,9	17,1	
Antinukleære antistoffer	negativ	negativ	negativ	
Mitokondriantistof	negativ	negativ	negativ	
Glatmuskel-celle-antistof	negativ	negativ	negativ	
Jern	22	45	13	13-36 µmol/l
Transferrin	75	69	75	49-82 µmol/l
Ferritin	207	1.325	105	15-300 µg/l
IgA	18,4	9,6	13,9	4,4-23,0 µmol/l
IgG	102	32	70	46-105 µmol/l
IgM	1,63	0,25	0,91	0,58-2,42 µmol/l
Albumin	651	683	618	
Hepatitis A	negativ	tidligere infektion	negativ	
Hepatitis B	negativ	negativ	negativ	
Hepatitis C	negativ	negativ	negativ	
Coeruloplasmin	1,6	2		1,5-4,0 µmol/l
Cytomegalovirusantistof			negativ	
Epstein-Barr virus antistof			tidligere infektion	
Ethanol		<3	<3	<3
Galaktoseeliminationskapacitet	ja	ja	nej	

akut og kronisk lobulær inflammation samt flere områder af perivenulær og pericellulær fibrose uden cirrhosis og normal jernfaryning. Diagnose: persistende steatohepatitis, grad 2, stadiet 1.

II. Patienten blev henvist af egen læge til udredning for aminotransferaseforhøjelse og træthed. Patienten var tidligere rask fraset hypertension, der var blevet behandlet med ramipril 2,5 mg. Patienten var overvægtig med et BMI på 30,2. Patienten havde et anamnestisk alkoholindtag på 4-5 genstande ugentligt. En tilfældig alkoholmåling viste <3 mmol/l. Biokemi: se Tabel 1.

En UL-scanning viste steatosis hepatis, en forstørret, butrandet og meget ekkorig lever uden fokale forandringer.

En leverbiopsi viste udalt steatose i levercellerne med *ballooning*-degeneration og spredte Mallory-legemer. Desuden perivenulær og pericellulær fibrose i zone 3; normale portalrum, ingen cirrose (Fig. 1). Jernfaryning viste øget aflejring hovedsagelig i endotelcellerne og makrofagerne svarende til grad I-II hæmosiderose.

Grundet en jern-transferrin-ratio på 0,65, foretog man hæmokromatose-gentest (med undersøgelse for to specifikke mutationer C282Y og H63D) uden påvisning af mutationer. Galaktoseeliminationskapaciteten (GEC) var 1,86 mmol/min, svarende til 51% af det forventede.

III. Patienten blev henvist fra et diabetesambulatorium til udredning for 2½ års aminotransferaseforhøjelse samt træthed. Patienten havde diætbehandlet type 2-diabetes mellitus (DM). Mater havde type 2-DM og skrumpelever uden anamnestisk alkoholoverforbrug. Patienten var normotensiv, havde intet medicinforbrug, og der var ingen formodning om alkoholoverforbrug. Biokemi: Se Tabel 1.

En UL-scanning viste steatosis hepatis med ensartet ekkomønster uden fokale forandringer.

En leverbiopsi viste etableret cirrhosis med fibrøse septae og flere regenerationsnoduli. Desuden konstateredes

der moderat makrovesikulær steatose, enkelte fokale nekroser og fokal *ballooning*-degeneration med små Mallory-legemer. Mange leverceller med glykogenkerneinklusioner. Diagnose: cirrhosishepatitis med steatose og fokal steatohepatitis, grad 1, stadiet 4.

Diskussion

NASH blev første gang beskrevet af Ludwig *et al* i 1980 (1) og karakteriseret som histologisk alkohollignende lever-skade hos overvægtige personer uden anamnestisk overforbrug af alkohol. Diagnosen er en klinisk (alkoholanamnese) og histopatologisk (steatohepatitis) diagnose, hvor andre årsager til transaminaseforhøjelse er udelukket. Leverbiopsi er nødvendig for at stille den endelige diagnose og for at evaluere progression af inflammation og fibrose over tid. Brunt (2) har beskrevet graduering og stadieinddeling af NASH, se også (3). Tilstedeværelsen af steatosis, lobulær inflammation og tegn på levercelleskade i form af *ballooning* af leverceller er afgørende for at stille diagnosen (2). Mallory-legemer er ofte til stede, fibrose ses ofte og især i zone 3 perisinusoidalt og pericellulært, desuden ses glukogenerede nuclei. Disse histologiske forandringer var alle til stede hos de tre patienter.

Vedrørende udredning, diagnose, patogenese, prognose og behandling af NASH henvises der til oversigsartikel i dette nummer af Ugeskriftet (3).

Summary

Martin V. Eivindson, Stephen Hamilton-Dutoit & Henning Grønbæk:

Non-alcoholic steatohepatitis – three case stories.

Ugeskr Læger 2003;165:1118-20.

Non-alcoholic steatohepatitis (NASH) may develop in a subset of patients with non-alcoholic fatty liver disease (NAFLD). NASH is strongly associated to the metabolic syndrome with insulin resistance and obesity. NASH can progress to liver fibrosis, cirrhosis and chronic hepatic failure and eventual need for a liver transplantation. Three case stories are presented with characteristic clinical and histopathological changes.

Reprints: Henning Grønbæk, Medicinsk Afdeling V, Århus Kommunehospital, DK-8000 Århus V.

Antaget den 18. december 2002.

Århus Universitetshospital, Århus Kommunehospital, Medicinsk Afdeling V og Patologisk Institut.

Litteratur

1. Ludwig J, Viggiano TR, McGill DB *et al*. Non-alcoholic steatohepatitis: Mayo Clinic experiences with a hitherto unnamed disease. Mayo Clin Proc 1980;55:434-8.
2. Brunt EM. Nonalcoholic steatohepatitis: definition and pathology. Semin Liver Dis 2001;21:3-16.
3. Grønbæk H, Eivindson MV, Hamilton-Dutoit S *et al*. Non-alkoholisk steatohepatitis, en »ny« sygdom i hepatologien. Ugeskr Læger 2003;165:1115-8.

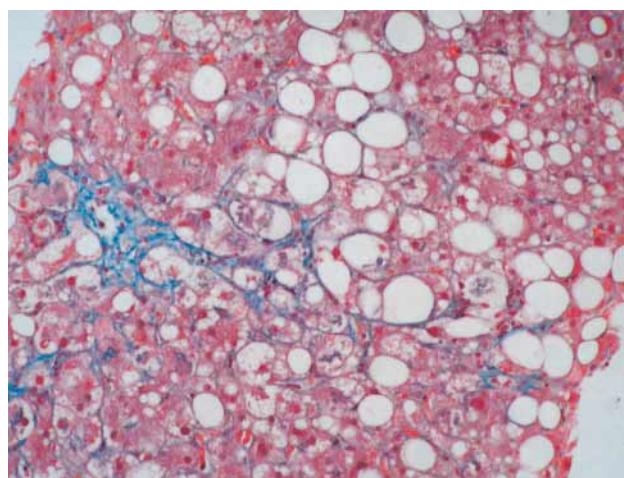

Fig. 1. Leverbiopsi fra patienten i sygehistorie II. Biopsien viser steatohepatitis, grad 2, stadiet 1. Der er svær steatosis og zone 3 ballooning-degeneration af leverceller med spredte blåfarvede Mallory-legemer og moderat perivenulær og pericellulær fibrose uden septae (Masson tri-chrom-farvning).